

3e Jaargang.
Dec. 1947
Nummer 3

DE H. A. V. ER

OFFICIEEL ORGAAN DER H. A. V. «HAARLEM»
VERSCHIJNT IN DE 2e HELFT VAN IEDERE MAAND

Redactie-Commissie: D. Hagtingius — G. v. Berkel — J. Drees — H. Schreuder
Redactie-adres: PERSEUSSTRAAT 31, HAARLEM-NOORD, TELEF. 23191

Met de verschijning van dit clubblad — het laatste nummer in 1947 — staan wij voor de gebruikelijke, maar daarom niet minder hartelijk gemeente taak, alle leden en donateurs, alsmede Bestuur en leden van de H.F.C. „Haarlem” en de H.H.C. „Haarlem”, benevens die van de honkbalafdeling een gelukkig Kerstfeest, een gezellig uiteinde en een voorspoedig 1948 toe te wensen.

Het verheugt ons ten zeerste, dat we thans wel met zekerheid mogen aannemen, dat de voetbalclub in het komende jaar weer een eigen home zal bezitten.

Wat onszelf betreft, zoals de zaken nu staan, zal 1948 ons in elk geval nog vele moeilijkheden opleveren ten aanzien van een goede trainingsgelegenheid. Waarschijnlijk zal 1948 echter het laatste jaar zijn, waarin wij die moeilijkheden moeten overwinnen. Laten wij allen dit trachten te doen door nauwe en eendrachtige samenwerking en daarmede weer een stap zetten op het pad, dat terugvoert naar de top.

Namens het bestuur,
D. HAGTINGIUS, secr.

REDACTIONEEL

Een jaar ligt bijna achter ons. Een jaar, waarin heel veel is gebeurd. De man, die „Haarlem” heeft gemaakt tot de atletiekvereniging, die jarenlang aan de top van de Nederlandse atletiek heeft

gestaan en aan wie we het te danken hebben, dat we nu nog steeds tot de beste verenigingen in ons land behoren, is van ons heengegaan. We zijn in de strijd om de P.H.-beker tot de 4e plaats teruggedrongen. Ziedaar de twee belangrijkste gebeurtenissen van het jaar 1947 uit clubstandpunt bezien.

Houden deze twee dingen verband met elkaar? M.a.w., zou onze wedstrijdploeg, wanneer Hil v. d. Mey nog aan het roer had gestaan zich in Den Haag op de 3e plaats van 1946 hebben kunnen handhaven? Wij menen van niet. Ook met Hil v. d. Mey zou onze ploeg zich dit jaar aan V. en L. gewonnen hebben moeten geven, waarbij we dan nog niet eens spreken van A.A.C., en A.V. '23, die helemaal onbereikbaar voor ons waren. Wat echter wél in verband staat met het overlijden van onze ere-voorzitter is de minder juiste instelling van onze ploeg op de P.H. beker-strijd van dit jaar. Als onze secretaris in het Augustus-nummer schrijft, dat de concentratie op de grote strijd dit jaar eigenlijk geheel zoek is geweest, dan kunnen we dit niet anders dan met hem eens zijn. En welk atleet, die enkele jaren bij ons meeloopt, weet niet, hoe meesterlijk juist v. d. Mey dit instellen, deze concentratie van de wedstrijd ploeg op de P.H. beker reeds maanden van te voren wist te bewerkstelligen? Nu was v. d. Mey voor de eerste maal in de „Haarlem” geschiedenis dit jaar er niet meer bij en ziet, de concentratie was volkomen afwezig. Toch zullen wij ook zonder Hil v. d. Mey die concentratie moeten terugvinden. Doch niet enkele weken vóór de wedstrijd, neen, vanzelfsprekend even-

eens' maanden van te voren. En niet alleen door de eventuele leden van de wedstrijd ploeg, maar zeer zeker ook in de eerste plaats door het bestuur.

Geen enkele opoffering mag voor een lid of een reserve van „Haarlem's" P.H. bekerploeg te groot zijn. Wanneer b.v. de datum van de P.H. beker-strijd valt in een periode, dat er enkele leden van de ploeg met vakantie zouden gaan, dan moet het vanzelfsprekend zijn, dat ze hun vakantie proberen te verzetten. Even van zelfsprekend moet het zijn, dat de atleet, die als reserve is gekozen, de ploeg vergezelt en niet op de wedstriiddag aan een andere wedstrijd gaat deelnemen. Zo was het vroeger, zo moet het ook in de toekomst blijven.

Clubgenoten, 29 Augustus, dat is de datum, waarop in 1948 de grote strijd gestreden zal worden. Begint het nieuwe jaar straks met U op die datum in te stellen. Prent in Uw gedachte, dat het seizoen niet geslaagd kan zijn, zonder dat we althans de 3e plaats van de clubkampioenschappen 1946 teruggewonnen hebben. Bedenkt, dat wanneer ons dit werkelijk zou gelukken, dit een zeer belangrijke stap zou zijn op de weg terug naar de top. Dus nogmaals, zonder de 3e plaats op Zondag 29 Augustus 1948, geen geslaagd seizoen.

Dan rest ons thans nog aan al onze lezers (en lezeressen) heel prettige Kerstdagen, een gezellig uiteinde en vanzelf heel veel goeds voor het komende jaar toe te wensen. Tot 1948!

OFFICIEEL

Nieuwe leden: Alle voorgestelde leden het November nummer zijn als lid aangenomen, benevens L. Braakman, Jacobijnestraat 8 te Haarlem.

Bedankt: J. Hermans, Talmastraat 7, Haarlem.

Adreswijziging: H. Schreuder, Zaanenstraat 23, Haarlem.

Nieuwjaarsvoetbal. Het ligt in de bedoeling op Nieuwjaarsdag wederom de traditionele voetbalwedstrijden tegen de cricketclub te spelen. Liefhebbers voor de twee te vormen elftallen, melden zich zo spoedig mogelijk bij het secretariaat of een der andere bestuursleden.

Rectificaties op de prestatie lijst 1947

Van de wedstrijd-secretaris ontvingen wij de volgende rectificaties op de prestatie lijst 1947:

100 m.: H. v. d. Putten 11.8.

1500 m.: J. Hermans 4.25.2; B. Fennis 4.33.1.

Juniores:

300 m.: J. ten Wolde 42; A. de Vries 42.3; H. v. d. Berg 42.9.

Emile Bleyswijk deelde ons mede, dat zijn tijd op de $\frac{1}{4}$ E.M., waarmee hij een clubrecord vestigde, niet 54.2, maar 54.8 moet zijn.

PERSONALIA

Eerst thans bereikte ons het bericht, dat **Ruut Jongeling** reeds geruime tijd ziek ligt. Ruut, we weten, dat het misschien nog wel enige tijd kan duren, voordat je weer in ons midden terugkeert, maar denk er om, dat je weer bij ons terugkomt is zeker. Probeer voor alles je opgewekt humeur te bewaren, ook al zal je dat wel eens moeilijk vallen. Zet je kop er tegen in, want dat is tenslotte de beste bijdrage tot genezing van je ziekte. Heel hartelijk gegroet en voorspoedige beterschap.

BIJ EEN JAARWISSELING

door S. v. Duin.

Terecht wordt vaak gezegd, dat besturen vooruitzien is, doch waar thans bij het verschijnen van de laatste „H.A.V.er" in het jaar 1947 wij allen in de komende feestdagen wel een stil ogenblikje hebben, waarop onze gedachten teruggaan naar hetgeen het thans aflopende jaar ons gebracht heeft, wil ik niet nalaten even een terugblik te werpen in ons verenigingsleven van het jaar 1947.

Als we dit doen, dan denken wij in de allereerste plaats aan het grote verlies, dat onze vereniging heeft geleden door het tragisch verscheiden van onze erevoorzitter. Door dit heengaan zijn we eigenlijk een nieuw tijdperk van het verenigingsbestaan ingegaan en dit heeft hoge eisen gesteld aan bestuurders, commissieleden en verdere functionarissen. Toch mocht de samenwerking en de onderlinge verhouding welhaast ideaal ge-

noemd worden. Namen te noemen van een ieder, die met hart en ziel voor onze H.A.V. heeft gewerkt, is mij niet mogelijk. Een uitzondering moet ik echter maken voor drie mensen in ons bestuur en wel onze penningmeester, de secretaris en de wedstrijdsecretaris. Hoe zou het afgelopen seizoen geworden zijn, wanneer deze drie mensen zich niet voor de volle 100% voor hun taak gegeven hadden. Te weinig wordt nog beseft, wat er aan arbeid verricht is, wanneer wij ons met onze grote wedstrijdploegen Zondag in Zondag uit op pad begeven.

Roepen wij nog even in onze herinnering terug de prachtige wedstrijden in Hoorn, Velsen (Kennemer-Bokaal), Zandvoort, den Haag (P.H.-Beker) en Arnhem en bovendien nog de buitenlandse trips naar Brussel en Derby, dan kunnen wij met trots constateren, dat de samenwerking tussen leiding en wedstrijd-athleten een succes genoemd mag worden.

Als captain van onze wedstrijd ploeg moet ik ook nog een dankwoord brengen aan onze atleten, die het afgelopen seizoen getoond hebben, de naam van „Haarlem-athleet“ waardig te zijn door hun sportieve houding en gebaren tijdens de wedstrijden. Vanzelfsprekend verwacht ik niet anders, doch ik meen dit als voorbeeld te moeten stellen voor de jongeren en nieuw toetredende leden in onze vereniging, dat wij als „H.A.V.ers“ een traditie hebben uit te dragen, die de echte „Haarlem“ moraal wordt genoemd.

Tenslotte nog een enkel woord over de voorbereiding voor het a.s. seizoen. Bezoekt trouw de buitentraining in ons onvolprezen winterkwartier op „het Kolkje“ en de zaaltraining in het Kennemer Lyceum. De Heer Hut verdient het, jullie bodies hebben het nodig en onze H.A.V. „Haarlem“ vaart er wel bij.

VERENIGINGSFLITSEN UIT 1947

Januari 1. De jaarlijkse voetbalwedstrijden tegen de cricketclub eindigen resp. in een 3—2 overwinning en een 4—6 nederlaag.

Februari 23. Jaarlijkse Algem. Vergadering. Cor Lamoree ontvangt de „Kreigsmann beker“, Harry Wernik de „v. Muscher beker“, Ernst Scholten de „Junio-

ren Prestatie Beker“ en de Heer v. Duin de „Paulen Beker“.

Maart 23. Hil v. d. Mey benoemd tot ere-lid der K.N.A.U.

April 6. Einde wintertraining 1946-'47.

April 9. Einde indoortraining 1946-'47.

April 13. Aanvang Stadiontraining '47.

April 15. Aanvang zomeravondtraining 1947.

Mei 14. Hil v. d. Mey benoemd tot erevoorzitter van onze vereniging.

Mei 22. Hil v. d. Mey na zware strijd heengegaan.

Mei 25. Einde Stadiontraining 1947 met onderlinge wedstrijden en een Hil v. d. Mey herdenking.

Mei 27. Hil v. d. Mey onder zeer grote belangstelling gecremeerd.

Juni 1. Marius Schutte verbetert te Velsen het Jun. record 800 m. en brengt het op 2.11.9. Ook Hans Busé blijft onder het oude record.

Dick Sloos verbetert te Velsen het Jun. record 100 m. en brengt het op 11.6.

Juni 8. Jan Lejeune verbetert te Beverwijk het Jun. record kogelstoten en brengt het op 14.04 m.

Juni 15. Wederom winnen wij de jaarlijkse trialmeet tegen Hellas en V. en L., ditmaal door ons te Beverwijk op de D.E.M. sintelbaan georganiseerd.

Dick Sloos verbetert te Beverwijk het Jun. record verspringen en brengt het op 5.87 m.

Dick Sloos, Jan Lejeune, Gerrit Scholten en Leen Brijs evenaren te Beverwijk het Jun. clubrecord 4 x 100 m. (48.4).

Juni 28. Gerrit Scholten verbetert te Haarlem het Jun. clubrecord verspringen en brengt het op 6.01 m.

Juni 29. Cor Jaspers verbetert te Hoorn het Jun. clubrecord hoogspringen en brengt het op 1.54 m.

Dick Sloos, Jan Lejeune, Gerrit Scholten en Ernst Scholten verbeteren te Hoorn het Jun. clubrecord 4 x 100 m. en brengen het op 47.

Juli 6. Dick Sloos, Leen Brijs, Gerrit Scholten en Ernst Scholten worden jeugdkampioen van Nederland op de 4 x 100 m. estafette en verbeteren het Jun. clubrecord. Zij brengen het op 46.4.

Juli 13. De eerste door ons georganiseerde internationale wedstrijd na de oorlog, die te Zandvoort in het sportpark van „Zandvoortmeeuwen“ werd gehouden en

waarbij als tegenstander van onze wedstrijd ploeg de Royal Cercle Athlétique de Schaerbeek uit Brussel fungeerde, eindigde in een kleine overwinning van onze jongens. Ook organisatorisch was de wedstrijd een groot succes.

Mart Swart vestigde te Zandvoort een Jun. clubrecord op polsstokhoogspringen met 3.45 m.

Juli 20. Ernst Scholten vestigt te Rotterdam een nieuw Jun. clubrecord op de 300 m. en brengt het op 38.1.

Jan Lejeune vestigt te Rotterdam een nieuw clubrecord discuswerpen en brengt het op 39.03 m.

Ab de Vries vestigt te Rotterdam een nieuw Jun. clubrecord op de 800 m. en brengt het op 2.11.4 m.

Augustus 3. Cor Lamoree prolongeert zijn nationale titel op polshoog met een sprong van 3.90 m. Joop Verkes bezet voor de zoveelste maal de tweede plaats. Wim v. Gog wordt op de 1500 m. eveneens nr. 2 in 4.7.2.

Augustus 10. Voor de 3e achtereenvolgende maal worden wij onbedreigd estafette-kampioen van Kennemerland en winnen dus eveneens voor de 3e maal de Kennemer Bokaal.

Brussel, **Augustus 16.** In een internationale vierkamp bezet onze door invallers verzwakte ploeg de 4e plaats achter U. A. Tarbes, R.C.A. Schaerbeek en Spora.

Augustus 16—28. Een aantal „Haarlem“ atleten neemt deel aan de trip naar Derby in het kader van de sportuitwisseling met Engeland. Jan Koopman vestigt daar een nieuw clubrecord op de 2 E.M. en brengt het op 9.55. Emille Bleyswijk vestigt een clubrecord op de ¼ E.M. met 54.8.

Augustus 17. Wim v. Gog verbetert te Bazel het clubrecord op de 1500 m. en brengt het op 4.4.5.

Onze Junioren ploeg wordt te Velsen clubkampioen van Kennemerland.

Ab de Vries verbetert te Velsen het Jun. clubrecord op de 800 m. en brengt het op 2.10.1.

Augustus 24. Ab de Vries verbetert te Amsterdam het Jun. clubrecord op de 800 m. en brengt het op 2.9.2.

Jan ten Wolde verbetert te Amsterdam het Jun. clubrecord speerwerpen en brengt het op 34.39 m.

Augustus 31. Tijdens de P.H. Beker wedstrijden te den Haag bezetten wij de

4e plaats achter A.A.C., A.V. '23 en V. en L. met 49 pnt.

September 7. Tijdens de W.G. Beker wedstrijden te Leiden bezet onze junioren ploeg de vijfde plaats met 25 pnt.

Ernst Scholten evenaart te Leiden het Jun. clubrecord 100 m. (11.6).

Ab de Vries verbetert te Leiden het Jun. clubrecord op de 800 m. en brengt het op 2.8.4.

Gerrit Scholten verbetert te Leiden het Jun. clubrecord verspringen en brengt het op 6.08 m.

September 11. Einde Zomeravondtraining 1947.

September 14. Met groot verschil winnen we te Oosterbeek een dualmeet tegen „de Kometen“.

Frans Pieters verbetert te Oosterbeek het Jun. clubrecord hoogspringen en brengt het op 1.55 m.

Ab de Vries vestigt te Oosterbeek een Jun. clubrecord op de 1500 m. met 4.33.3.

September 20. De Zilveren Mosterdpot, de verenigingsprijs bij de jaarl. Utrechtse singelloop, komt door prachtig werk van Jan Koopman, Wim v. Deursen, Bas Fennis en Jan Hermans in ons bezit.

September 28. Het wedstrijdseizoen wordt besloten met een onderlinge zeskamp. Theo Wernik wint bij de senioren, Jan Lejeune bij de junioren. De laatste verbetert het Jun. clubrecord kogelstoten en brengt het op 14.44 m.

October 15. Aanvang indoortraining 1947-'48.

October 19. Aanvang wintertraining 1947-'48.

November 22. Gezellige avond* bij Brinkman. Afscheid van Gerrit Eysker bij diens vertrek naar Indonesië.

December 14. Onderlinge prestatie-lopen aan „de Brouwerskolk“.

December 17. Propaganda- en instructie filmavond in de aula van het Kennemer Lyceum.

Gerrit Cassee. Jongens, allemaal hartelijk bedankt voor jullie brief met hand-

tekeningen. Ik heb ze boven mijn tampedje geplakt. Ik zit op het ogenblik in Semboro. Er is hier niets loos. Ben wel laatst op patrouille de bergen in geweest. We zijn daar nog op jacht geweest naar wilde varkens. Dat was iets apart. We hebben vier à vijf uur in een hinderlaag gelegen, toen er eindelijk een stuk of vijf aankwamen. We hebben ze alle vijf neergelgd en dat kwam heel goed uit, want we hadden 4 dagen lang op wat kip en rijst geleefd. Ook hebben we nog „jungle gelopen”. Dat is berg op berg af en geen kleintjes, de meeste zijn zo 500 m. hoog. En dat dwars door de wildernis met grote zwarte apen boven je en hier en daar slangen op de grond. Ik ga niet gauw ergens voor op zij, maar bij een slang blijf ik liever op een afstand. Met die apen hadden we ook nog een mooi gijntje. Gaat een van die goochermerds op hen schieten, terwijl we zo gewaarschuwd zijn dit niet te doen, want dan krijg je de hele kolonie op je dak! We zijn er gelukkig onderuit gekomen, maar ik heb in mijn „knijperd” gezeten, met al dat krijsende gedoe achter je aan. Jongens de brief is haast al weer vol en we krijgen niet meer van de baas, dus allemaal weer hartelijk gegroet. Ik hoop, (als het doorgaat) volgend jaar Juni weer thuis te varen.

Cheerio!

ONZE KAMPIOENEN IN 1947

Kampioen van Nederland: Cor Lamoree op polshoog: 3.95 m.

Militair kampioen van Nederland: Joop Verkes op polshoog, 3.63 m.

Kampioen van Noord-Holland: Dick Jordens op de 5000 m. in 16.6.4.

Kampioen van Noord-Holland: Cor Lamoree op polshoog: 3.80 m.

Kampioen van Kennemerland: Henk Kluit op kogelstoten: 12.38 m.

Onze Junioren-kampioenen zijn:

Kampioen van Nederland: Dick Sloos, Leen Brijs, Gerrit Scholten, Ernst Scholten op de 4 x 100 m. estafette: 46.4.

Kampioen van Noord-Holland: Leen Brijs op de 300 m.: 39.5 (B.-Jun.).

Kampioen van Noord-Holland: Leen Brijs op verspringen: 5.75 m. (B.-Jun.).

Kampioen van Noord-Holland: Cor Jas-

pers op hoogspringen: 1.49 m. (B.-Jun.).

Kampioen van Noord-Holland: Leen Brijs op discuswerpen: 31.04 m. (B.-Jun.).

Kampioen van Kennemerland: Ernst Scholten op de 100 m.: 11.9.

Kampioen van Kennemerland: Gerrit Scholten op verspringen: 5.86 m.

Kampioen van Kennemerland: Ernst Scholten op de 300 m.: 39.7.

Kampioen van Kennemerland: Jan ten Wolde, Leen Brijs, Gerrit Scholten en Ernst Scholten op de 4 x 100 m. estafette: 48.7.

Kampioen van Kennemerland: Leen Brijs op de 80 m.: 10.- (B.-Jun.).

Kampioen van Kennemerland: Leen Brijs op verspringen: 5.50 m. (B.-Jun.).

Kampioen van Kennemerland: Juniorenploeg (Clubkampioen).

In totaal behaalden wij dus in het afgelopen jaar 17 kampioenschappen. In 1946 eveneens 17.

Aan de vooravond van Kerstmis, dagen, waarop een ieder wel een ogenblik tijd heeft om eens rustig over iets na te denken, presenteren wij U onderstaand artikel van ons lid van verdienste Gerard Rinkel. Wij bevelen het ten zeerste in Uw aandacht aan. (Red.).

EEN ERNSTIG WOORD

Is de H.A.V. veranderd?

Ter inleiding van hetgeen ik op het hart heb, eerst even het volgende.

Tot 1938 heb ik als atleet en als leider van de training het wel en wee van de H.A.V. intens meegemaakt. Door mijn vertrek uit Haarlem naar Schoonhoven kwam aan die situatie helaas een einde. Het contact bleef echter. Was ik in Haarlem, dan ging ik altijd even naar de training. Bovendien was ik de eerste jaren bij de clubwedstrijden nog van de partij en mocht dit alles nog niet voldoende zijn, dan waren daar nog altijd de brieven van de voor mij onvergetelijke vriend en leermeester Hil v. d. Mey, die er trouw voor zorgde, dat ik „bij” bleef. Nu is het een bekend feit, dat de „gewenning” in het leven van een mens een zeer belangrijke rol speelt. Daaraan kan iemand zich moeilijk onttrekken. Nu meen ik, dat in de loop der laatste jaren uiterlijk aan de

H.A.V. weinig veranderd is, maar dat dit innerlijk toch wel iets het geval is. Menig H.A.V.er zal misschien hier vreemd van opkijken, maar hier spreekt nu de „gewenning“ een rol. De geleidelijkheid heeft hier de „gewenning“ natuurlijk in de hand gewerkt, terwijl ik meen daar geen slachtoffer van te zijn en de veranderingen beter onderken.

De woorden van Jan Hut op onze gezellige avond en ook hetgeen Gerrit Eysker in zijn afscheidswoord naar voren bracht, waren mij niet alleen uit het hart gegrepen, maar deden mij tevens besluiten, daar eens iets over te schrijven. De redactie van „de H.A.V.er“ verleende mij op mijn verzoek direct gastvrijheid.

Het is geen opschepperij als ik beweer, dat „Haarlem“ zich in de loop der jaren een aparte plaats in de Nederlandse atletiek veroverd heeft (of moet ik reeds schrijven „had“?) Natuurlijk door de behaalde successen (ik denk b.v. aan de serie der tien P.H. bekercups), maar niet minder door de wijze, waarop door haar leden de atletiek beoefend werd. Vele K.N.A.U. officials en verenigingsleiders hebben dit geconstateerd en erkend.

„Haarlem“ had (en heeft?) iets „aparts“. „Dat is weer echt „Haarlem“, hoorde men vaak met waardering en bewondering zeggen en als men dit zei, dan ging die waardering en bewondering ook direct uit naar van der Mey, de ziel van de H.A.V. Het innemen van deze speciale plaats in de K.N.A.U. was zijn werk. Iedere H.A.V.er, of hij nu bestuurslid, trainer of gewoon lid was, wist en erkende dit.

Van der Mey ontvalt ons en wat gaat nu dreigen? Niets meer of minder dan dat de speciale plaats, die ze in de loop der jaren in de K.N.A.U. veroverd heeft, gaat verliezen. Zegt nu niet: „Dat zal zo'n vaart niet lopen!“ Aan de hand van enige voorbeelden doe ik een poging alle H.A.V.ers wakker te schudden.

Tijdens de Purmerender Sportweek nam ook een aantal „Haarlem“ atleten aan de atletiekwedstrijden deel. Na afloop was „de slee“ van Nees meer dan vol. We gingen zo wat gelijk van het terrein. Op de brug keek ik nog even om en zag, dat er gerookt werd.

Een goed atleet is altijd atleet, ook na de wedstrijd. Dat was beneden onze H.A.V. stand.

Eén van onze beste 800 mensen kwam ongeregeld en weinig trainen. Hierin bracht hij twee weken voor de P.H. beker verandering en ging hard trainen. Ogen-schijnlijk te waarderen. In wezen egoïstisch en beneden „Haarlem“-peil.

Tijdens de Steeple-Chase selectie raakte een „Haarlem“ loper geblesseerd. In plaats van te stoppen, strompelt hij door. Gebrek aan atletisch inzicht.

Tenslotte nog eens de „nicotine-honger“, die schijnbaar ook de H.A.V. is binnengeslopen. Een nog actief atleet presteerde het, om, vlak bij het toneel zittend op de gezellige avond er lustig op los te dampen. Inderdaad een schitterend voorbeeld voor de jongeren en nieuwelingen!

H.A.V.ers, het bestuur en Jan Hut doen hun uiterste best, datgene, waarin v. d. Mey ons op onvergetelijke wijze voorging voor ons te behouden. Helpt hen daarbij en doet je best de echte „Haarlem“ mentaliteit tot je eigendom te maken, tot heil van je zelf en van onze fijne en mooie H.A.V.

RINKEL.

ONZE CLUBAVOND

Het moet onze penningmeester wel bijzonder goed gedaan hebben, die opkomt op de clubavond van 22 November. Wij kunnen het ons indenken, maar naast de materiele zijde van de zaak (helaas tegenwoordig dikwijls de belangrijkste) mag deze reunie toch ook een groot succes genoemd worden t.a.v. de geestelijke waarden van zo'n opkomst. En dezelfde penningmeester zal het ons niet euvel duiden — tevreden als hij is met de veroverde buit — wanneer wij zeggen, dat wij deze „geestelijke“ kant ook heel belangrijk vinden. De band tussen ons H.A.V.ers moet hecht en stevig blijven. Dan zullen alle hindernissen, ook de financiële, geen moeilijkheden opleveren.

Er heerste op deze avond weer een ouderwetse stemming van „hier voel ik me thuis“; vooral tussen de „oude getrouwen“ werd menig herkenningsgroet en handdruk gewisseld, kortom, dit „grande appel“ getuigde weer eens opnieuw van de vitaliteit, die er nog steeds in onze H.A.V. heerst.

Hartelijk en gemeend waren dan ook de woorden, waarmede vice-voorzitter v.

Duin de avond opende. Een bijzonder woord van welkom en dank richtte hij tot Mevrouw v. d. Mey, die door haar aanwezigheid nog altijd van een levendige belangstelling in ons clubleven blijk gaf. In vlot tempo werd hierna een elck-wat-wils programma op de planken gebracht, getiteld „De zon gaat weer schijnen"! Voor die zon hielden wij in het begin anders wel ons hart vast, aangezien de conferencier, in wie wij onze geachte secretaris Dick Hagtingius herkenden, blijkbaar bij de aankondiging van enkele liedjes op hevige tegenstand stuitte. Wij stonden juist op punt deze „ongure elementen" met sterke arm uit de zaal te verwijderen, toen tot onze grote opluchting bleek, dat bedoelde heren met de liedjeszingerende scriba onder één hoedje speelden en toen ze even later broederlijk verenigd op het podium het openingslied kweelden, vonden wij het een flauwe mop. De volgende twee-acter „tram-belevenissen", deed ons echter weer alles vergeten en vergeven. Eerst waren het Jan Hermans en Tiny Bakker, die de lachspieren in beweging brachten, daarna namen Ad v. d. Klashorst en Dick en Tiny Jordens die taak over. Vooral Ad zou als conducteur in een propvolle tram geen gek figuur slaan! Voor een aardig intermezzo zorgden vervolgens Anneke v. d. Heyden en Dolly v.d. Aardweg met hun uitbeelding van de Lentedans van Schubert. Helaas was onze kleine grote tenor Frits Hoogland door een lichte verkoudheid verhinderd ons op zijn prachtig stemgeluid te vergasten, zijn broer Kees verklaarde zich echter dadelijk bereid het hierdoor ontstane hiaat in het programma aan te vullen en wel met een stuk piano-spel. Eenvoudig, maar juist daarom zo aantrekkelijk voor de toehoorders droeg hij enkele variaties op een oud Hollands liedje in klassieke stijl voor. Een warm applaus na afloop was zijn welverdiende beloning.

Vervolgens trad Willy v. d. Heyden als gast voor het voetlicht. Begeleid op zijn gitaar bezong hij voor ons het wedervaren van een zeeman, die op een Zuid-zee eiland aanspoelde. Zowel dit liedje als zijn kostelijk voorgedragen gedichtje „Bezoek aan Artis" ontlokte veel bijval. Bep Ebskamp, onherkenbaar „vervormd" tot een struise juffrouw Kee, gaf ons hierna

in een luchtig liedje enkele wijze levenslessen mee. Voor een welluidend vervolg van het programma zorgde het Hawaiian ensemble „de Mauna Kea's". Ook deze zangers van liefde onder wuivende palmen aan gouden stranden viel een welverdiend applaus ten deel. In het laatste nummer voor de pauze waren wij met Ab v. d. Bel en Dick Jordens op bezoek bij de beroemde helderziende Ben Ali Bey en zijn schoondochter, alias Ad v. d. Klashorst en Anneke v. d. Heyden. Het was te voorzien, dat het met dit viertal een vrolijke boel zou worden, maar onverwachts waren toch de onthullingen, die de wijze Ali ons deed, o.a. een Haarlem sintelbaan in het jaar 2000!

Na de pauze beklom Jan Hut het podium en aandachtig luisterden wij naar zijn onderwerp „Geestelijke en Lichamelijke Sporthygiëne", waarin hij vergelijkingen trok tussen sportopvattingen van vroeger en nu. Vergelijkingen, welke, zoals spreker opmerkte, tegenwoordig helaas niet te dikwijls in het voordeel van laatste categorie uitvallen. Daarom wekte Jan Hut vooral de jongeren in onze vereniging op naar het voorbeeld van hen te zien, die onze H.A.V. op de bovenste sport van de athletiek ladder brachten. Hierna riep de Heer v. Duin onze nationale kampioenen 1947 voor een kleine huldiging op het toneel, n.l. recordhouder Cor Lamoree en de junioeres van de 4 x 100 m. estafette ploeg. Allen ontvingen een aandenken als blijvende herinnering aan hun keurige prestaties in het afgelopen seizoen verricht. Vervolgens nam de Heer v. Duin de gelegenheid te baat om namens heel „Haarlem" Gerrit Eysker een hartelijk vaarwel toe te roepen in verband met diens vertrek naar Indonesië. „Eigenlijk kunnen we je niet missen, Gerrit", zo besloot de Heer v. Duin, „maar daarom tot heel spoedig weerziens!" In zijn dankwoord deed de oud-recordhouder een hartstochtelijk beroep op de jongeren om dezelfde geest te bewaren, die „Haarlem" vele malen kampioen heeft gemaakt. De Hongaarse dans van Anneke v. d. Heyden, gebracht met een souplesse een athlete waardig, deed ons weer in het cabaret gedeelte belanden. Doch ook sterke mannen waren aanwezig en wel in de gestalten van Ted en Henry, in het dagelijks leven

Eysker is oud Nederl. recordhouder kogel en discus; is echter nog steeds clubrecord-houder op deze nummerassi.

beter bekend als Theo en Harry Wernik. Met alle respect voor de acrobatische evoluties van deze twee Apollo's zouden wij toch niet graag op de eerste rij gezeten hebben! In het volgende sketchje hoorden wij heel zachte toekomstmuziek: het winnen van de 13e P.H. beker! Wij twijfelen er echter niet aan of de nu meespelende junioren bezitten in voldoende mate capaciteiten om de thans nog zachte tonen tot een daverende triomfmars te doen uitgroeien! Nadat Dick Hagtingius op „uitstekende wijze een „Amsterdams lied" van Jan Campert had voorgedragen en de „Mauna Kea's" voor de tweede maal hun klanken van Hawaii hadden doen horen, brak de finale van deze cabaret-revue aan in de gedaanten van een gerokte prof. Spoor en zijn kortgebroekte Wiener Sänger „Knaapjes". Hoe teer en schoon klonk het „Schlafe mein Prinzenchen" door de avondstilte, maar wij hebben er geen gevolg aan gegeven, aangezien wij nog een dansje voor de boeg hadden, dat tot 2 uur duurde. Rest nog te vermelden, dat de traditionele verlotting nog aardig wat geld aan de penningmeester bezorgde, want alle loten gingen vlot van de hand. Er waren dan ook schitterende prijzen, zoals prachtige taarten, welwillend door Arie Mulder en de Fa. Klaver beschikbaar gesteld en o.a. 50 pakketjes bloembollen van onze donateur Beunder.

Gévébé.

PLICHT

Wanneer deze regels geschreven worden, heeft eigenlijk nog vrij onverwacht het zachte najaarsweer plaats gemaakt voor een soms fel uitschietende Novemberwind, af en toe vergezeld van een druilerige regenbui. En dan kanker je wel eens op je landje van mest en mist en vuile koude regen, zoals één van onze bekendste 19e eeuwse dichter zich eens uitdrukte.

Maar toch, onze leden in de Oost, hoe graag zouden die eens weer zo'n lekker Hollands stormpje en een zwiepend regentje trotseren. Helaas, zij moeten het nog ontberen, zoals zij zoveel moeten ontberen, nu zij daar rond de evenaar hun militaire dienstplicht moeten vervullen.

Reeds eerder heb ik er in dit orgaan op

gewezen, dat wij voor onze militaire leden, die zich daar op een der eilanden van de Indische Archipel bevinden, veel kunnen doen door hun regelmatig brieven, clubbladen en andere sportberichten te zenden. Ik zou dit nu eigenlijk nog wat scherper willen stellen. Wij, die zo gelukkig waren in Holland bij onze familie en club te kunnen blijven, hebben de plicht ons zo nu en dan eens met onze clubgenoten daar in de Oost te verstaan. En wanneer wij ons een ogenblik indenken, hoeveel zij moeten missen, wat wij als vanzelfsprekend beschouwen, dan kan het niet anders of wij zullen ons van die plicht volkomen bewust zijn.

Het secretariaat verschaft zeer gaarne de adressen van onze militaire leden in Indonesië.

D. HAGTINGIUS.

Onze penningmeester heeft gerechtvaardigde waardering

Na een reeks van aansporingen van Uw penningmeester is het hem thans een genoegen ook eens een prettiger geluid te laten horen. In de eerste plaats een woord van dank aan hen, die gehoor hebben gegeven aan de oproepen tot betaling der contributie, alsmede aan degenen, die een bedrag hebben gestort naar aanleiding van onze circulaire betreffende interne verenigingszaken. En „last but not least" hulde aan alle medewerkers en organisatoren van onze feestavond, die met de milde gevers deze avond tot een waar succes hebben gemaakt, zeer ten gerieve van onze magere clubkas.

U begrijpt wel, we zijn er nog lang niet, maar de clubliefde is getoond. Een winstpunt voor onze huidige H.A.V. generatie.

Gaat zo door, mijn broeders!

TH. STOUTEN.